

Kort sagt

Pengestøtte til samtidskunst er ikke sløsing

Hva er en kyniker? En mann som vet prisen på alt, men ikke verdien av noe, ifølge forfatteren Oscar Wilde. Jeg vet ikke om Are Søberg, mannen bak Facebook-kontoen Sløseriombudsmannen, kjenner seg igjen her, men enkelte ting lar seg vanskelig måle i kroner og øre. Ikke minst samtidskunsten.

Sløseriombudsmannen har i lang tid angrepet den statlige kulturstøtten. Søberg mener det er sløsing med skattebetalernes penger. Han underbygger det ved å trekke frem samtidskunst han mener er så sær at den ikke har livets rett. Så «outer» han kunstnerne og beløpene de har fått i statlig støtte.

I et Aftenposten-innlegg spør forfatter Jon Refsdal Moe om jeg finner meg i at Sløseriombudsmannen latterliggjør samtidskunstnere, og hva jeg synes om at kunstnere blir utsatt for trusler og sjikane som følge av Søbergs innlegg.

Det bør selvfølgelig være rom for å kritisere den statlige pengestøtten til norsk kulturliv. Men Sløseriombudsmannen, med tilhørende kommentarfelt, er dessverre ikke et godt sted for en fruktbar debatt om temaet. Vi kan ikke holde Are Søberg direkte ansvarlig for trusler og sjikane andre mennesker retter mot enkeltkunstnere. Men han er skyldig i å fremme en til tider svært nedlatende kritikk mot kunst han ikke liker.

Det virker ikke som om Søberg i det hele tatt prøver å ta den smale kunsten på alvor. Han prøver ikke å forstå innholdet eller konteksten og tradisjonen kunsten er skapt i. Søberg vil bare se på utgiftene. Da hjelper det heller ikke at han gjør dette med varierende grad av presisjon.

Samtidskunsten er viktig fordi den utfordrer oss og gir interessante kulturopplevelser. Men den er også viktig fordi den ofte inspirerer og er utgangspunkt for kunstneres produksjon i årene som kommer. Den kan være starten på kunst som omfavnes av mange, kunst som er så lett å like at selv Are Søberg vil forstå den.

Jeg vil aldri akseptere trusler mot og sjikanering av kunstnere, men jeg hverken kan eller vil stenge ned Sløseriombudsmannen. Jeg håper Søberg selv finner ut at det han driver med nå, ikke er bra. Samtidskunsten fortjener bedre.

Abid Q. Raja, kultur- og likestillingsminister (V)

Skolen er altfor viktig til at lærerorganisasjonene alene skal få bestemme innholdet

Debatt

Gunnar Østgaard,
Siviløkonom NHH,
grunnlegger og
styreleder Trondheim
Montessori-skole

Kunnskapsminister Guri Melby (V) lanserte sist uke en stortingsmelding om videregående opplæring. Hun sier fokuset er «å styrke den kritiske tenkningen og dybdeforståelsen, forstå tiden vi lever i og være forberedt på fremtiden».

Melby har tatt tak i et overmodent behov for å oppdatere skolen.

Fremtidens arbeidstager bifaller Lex Melby. Desto tristere er det å bivåne tsunamien av motstand fra lærernes interesseorganisasjoner.

De synes å være mest opptatte av å fylle de dels utdaterte fagene som lærerne i dag forkynner.

Det vises til den pågående «fagfornyelsen», en perestrojka i regi av lærerorganisasjonene, som følgelig ikke medførte et eneste nytt fag i skolen, eller at noen av de mindre relevante fagene ble tatt bort.

Mye tyder på at kompetansen skolen gir, ikke er tilpasset samfunns- og arbeidsliv.

Dreper kreativitet

Funnene til dr. Yong Zhao viser en omvendt korrelasjon mellom innovasjon og entreprenørskap og resultatene på de internasjonale testene PISA og TIMSS.

Og ifølge dr. David Suzuki fyller vi elevenes hode med informasjon i stedet for å lære dem å bruke hjernen.

Og i verdens mest sette video på TED sier Sir Ken Robinson at skolen dreper kreativitet. Han ser også ADHD-epidemien i sammenheng med tilbakestående undervisning - ikke mangler hos elevene.

En av Skandinavias ledende forskere på området, Line Lerche Mørck ved Aarhus universitet, bekrefter at Sir Kens kritikk like godt kunne være rettet mot oss i Skandinavia. «Vi putter elever inn i den ene enden, forsøker å fylle hodene deres med boklig kunnskap og håper det kommer fornuftige samfunnsborgere ut i den andre enden.»

Modernisere egen undervisning

Norsk skole lever ikke i et vakuum, men i en tid preget av raske endringer, eksponentiell vekst i kunnskap og informasjon, nye læringsformer, ny teknologi, nettets økte tilgjengelighet og global samhandling.

Melby har tatt tak i et overmodent behov for å oppdatere skolen

Hvis ikke utdanningssystemet forstår at dette åpner muligheter for læring, på og utenfor skolen, kan skolen risikere å bli like utdatert for læring som platebutikken er blitt for musikk.

Fra å være en tilnærmet monopolist i kunnskapsformidling må skolen modernisere egen undervisning med et konstant blikk på de læringsformer og -teknologier som utvikler seg utenfor.

Mer relevant innhold

Paypals grunnlegger Peter Thiel svarer med et «drop out»-stipend som betaler ungdom for å hoppe av studier - en ekstrem reaksjon på den manglende relevansen til skolesystemet.

Thiel hevder, som sir Ken, at skolen ødelegger skaperkraft og innovasjonslyst. At den er mer opptatt av konformitet og likhet enn av å bygge selvtillit og mennesker som lærer å gå sine egne veier.

Hva vil et mer relevant innhold i skolen kunne bety for det frafallet vi i dag har i videregående skole og på universitetene? Det er et frafall som koster samfunnet 16,2 milliarder pr. år.

Tenke utenfor boksen

Skolen er altfor viktig, for samfunnet og for næringslivet, så vel som for elever og foreldre, til at lærerorganisasjonene alene skal få bestemme innholdet i skolen.

Det er bra vi har en minister som tør å tenke utenfor boksen, og som utfordrer etablerte sannheter - slik at vi kan få en skolehverdag hvor det elevene lærer, opplevs som viktig og nyttig.

Det er bra vi har en minister som tør å tenke utenfor boksen, og som utfordrer etablerte sannheter, skriver innleggsforfatteren om kunnskapsminister Guri Melby (bildet).